

Tremură lacul

Lucian-Horațiu Hînsa

Tremură lacul
Tremură lacul
oglundind copacul
și-a sale unde
vântul pătrunde
ca-namoratul.

Adormit eu stau cu tine,
adormit eu stau cu tine
prins în vraja ce mă ține
căci cerul mi-e frate și luna mi-e soră
iar lacrimi senine mi-s picuri de rouă.

Pe umăr tu m-atingi,
pe umăr tu m-atingi
și sufletu-mi aprinzi
iar candelă divină e-a dragostei suspin
și atinge nemurirea, ea naște doar lumini-
vezi al ei sfârșit cum se prăvălește
într-un alt nor aurit, un alt astru strălucește.

Și va străluci tot timpul,
și va străluci tot timpul
fiorul nopții adormindu-l
o poveste de iubire
terminată-n nemurire,
un moment etern de soare
o plăcută alinare.